

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἄνεταιλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν καὶ τὴν ἀ' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' ἑσπέρια Προσόμοια. Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος... εἰς στ'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

K ^{B8} υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ει σα

κουου ου σο ο ονμου ει σακου σο ον μουου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κεκρα α ξα προ ος σε

ει σα α α κου σο ο ο ον μου προ σχεστηφω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μουου

Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη

η ει σα α α ακου σο ονμουου Κυ υ ρι ι

ε ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κηνω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

M^{B8} η εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασει εν α μαρ τι
ι αις

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου

O^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι
κρι ται αυ των

A^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

O^{B8} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ηνμου

Φυλαξον με απο πα γι ιδος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και απο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελθω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνω στας τρι βους μου

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλέπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

P υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

E ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

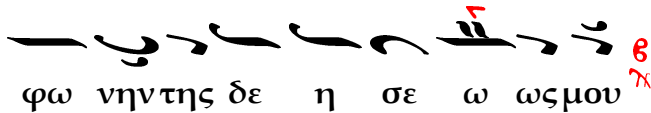
E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μη

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

Ἰστῶμεν Στίχους Γ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανε, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἔνδοξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτη, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος· ὅθεν καὶ κῆρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος, ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωνῆν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέγνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἔραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἥρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ...

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Δ ^M ο ξα α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι ^Π Υι υι υι ω ⁹

^M και α ^{Πα} γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^Π ⁹

T ^{B8} ην των ι χθυ ω ων α α γραν ^β ^γ κα τα λι

^{Πα} ^Π ⁹ πω ων α πο ο στο ο ο λε ⁹ αν θρω πους σα γη

^Π ⁹ η νε ε ε ε ευ εις ⁹ κα λα α μω του ου κη

^{Πα} ^Π ⁹ ρυ υ υ υγ μα α α α τος ^{B8} ^Π ⁹ χα λω ων ω σπε ερ

^{Πα} ^Π ⁹ αγ κι ισ τρον της ευ σε βει ας το δε ε ε

^Π ⁹ λε ε ε ε αρ ^Π ⁹ και α να α α γω ων ^Δ ² εκ του

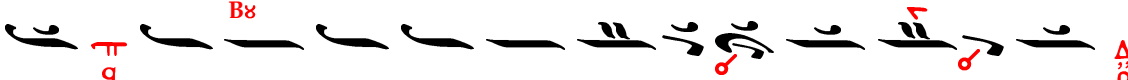
^{Πα} ^β ^γ βυ θου τη ης πλα α νης ^{Πα} ^Π ⁹ τα ε ε θνη η η

^Π ⁹ α α πα α αν τα ^M ^Π ⁹ Αν δρε ε ε ε α α Α

^{Πα} ^Π ⁹ πο ο ο ο στο ο ο ο λε ^{B8} ^Π ⁹ του κο ρυ υ φαι αι αι

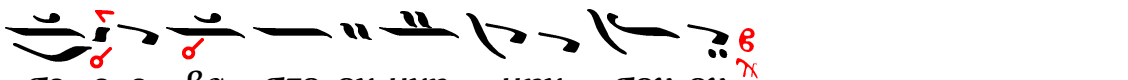
^{Πα} ^Π ⁹ ου ου ο ο ο μαι αι αι αι μων ^Π ⁹ και της οι κου με

 νης υ φη γη τα ^M α δι α που υ υ υ ^{Πα} σι ι ι ι

 ε ^Π9 ^{B8} πρε σβευ ων μη ελ λι πης υ περ η η μων ^Δ2

 των εν πι ι στει και αι πο ο ο θω ω ευ φη μουν τω ω ^{Πα}

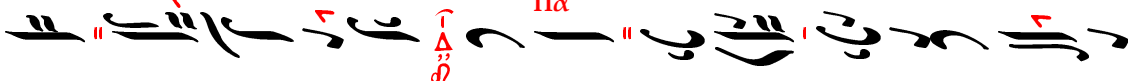
 ων πα νε ε ε ε ευ φη η η η με ^Π9 ^{B8} την α ει

 σε ε ε βα στο ον μνη μνη σου ου ^Θ ^Χ

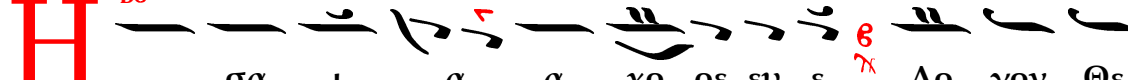
Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

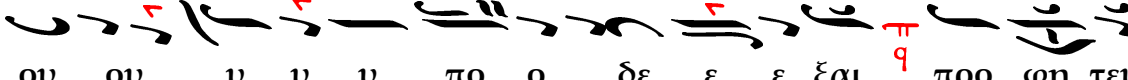
^Ήχος ^Δ2 ^{Πα}φ

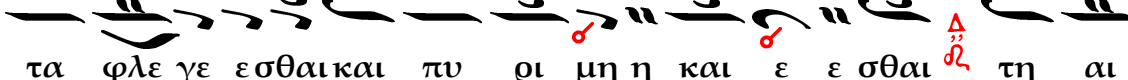
K ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δ2 και εις τϛ ϛ ϛς

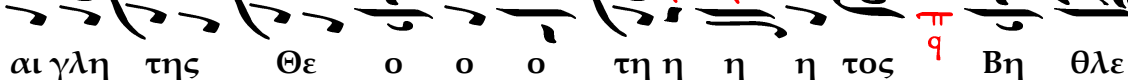
 αι ω ω ω νας ^Δ2 των αι ω ω νων α α α

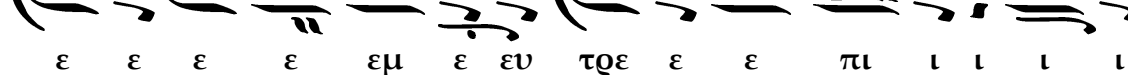
 μην ^Π9

H ^{B8} σα ι α α χο ρε ευ ε ^Θ ^Χ Λο γον Θε

 ου ου υ υ υ πο ο δε ε ε ξαι ^Π9 προ φη τευ

 σον τη κο ρη η Μα α ρι ι ι αμ ^Π9 ^{B8} βα τον κα

 τα φλε γε εσθαι και πυ ρι μη η και ε ε σθαι ^Δ2 τη αι

 αι γλη της Θε ο ο ο τη η η η τος ^Π9 ^{B8} Βη θλε

 ε ε ε ε εμ ε ευ τρε ε ε πι ι ι ι ι

ζου α α α α νοι οι γε ε πυ λην η Ε ε δεμ

και μα γοι πο ο ρευ ε ε σθε ι ι ι δει ει ν την

σω τη η ρι ι ι ι ι αν εν φατ νη σπαρ

γα νου ου ου ου με ε ε ε νον ον α στηρ ε μη

νυ υ σεν ε ε ε πα α νω του σπη λαι αι αι αι

ου ζω ο δο ο τη ην Κυ ρι ι ον τον σω ω ω ζον

τα το γε ε νος η η μω ω ω ω ν

* * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

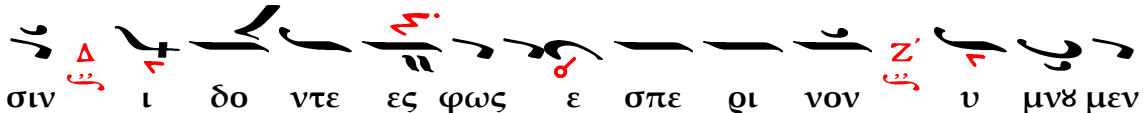

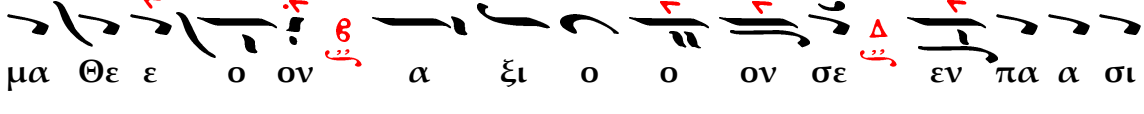
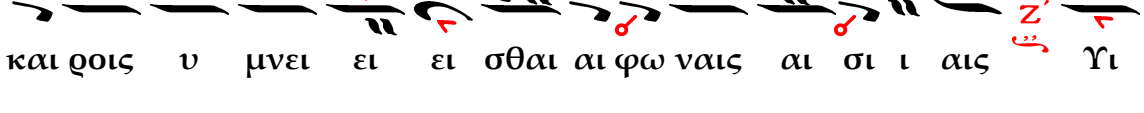
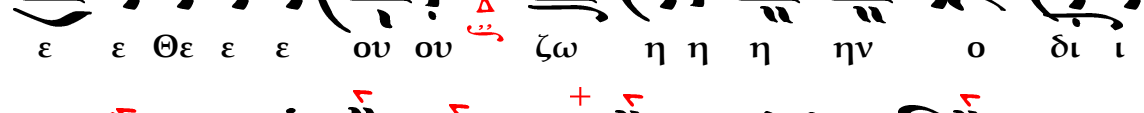
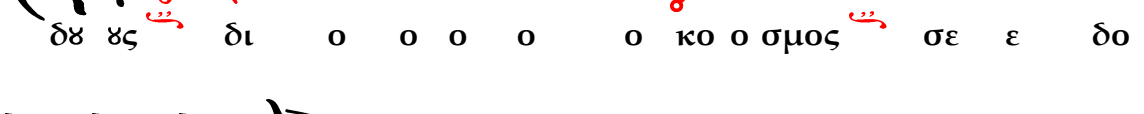

Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

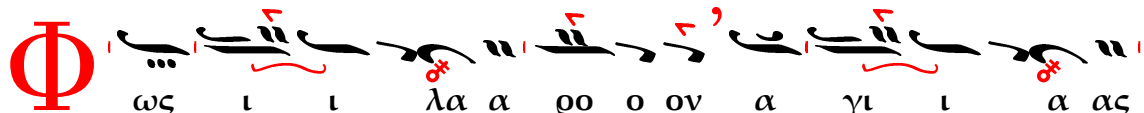

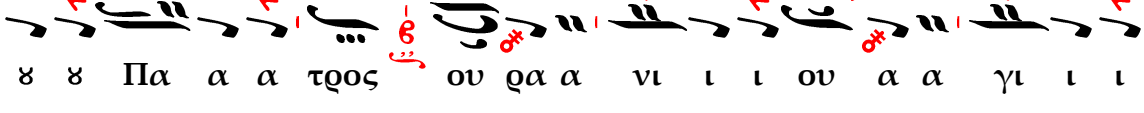

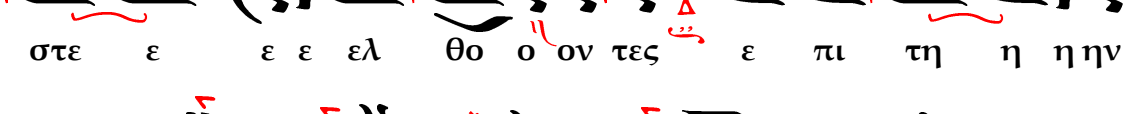
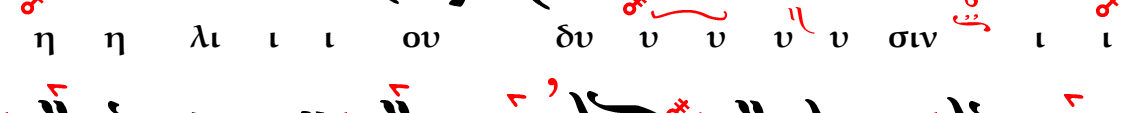

ου μα καρος Ι η σς Χρι ι ι στε ελ

θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ

 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνη μεν

 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι

 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι

 δσ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο

 ξα α α ζει

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τσ

 ςς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σς ςς Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϝ ϝ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δϝ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δϝ ϝ λοι Κυ ρι ϝ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κϝ ϝ

Θε ου ημων

Ι δϝ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα
αν
τες
οι
δὲ
λοι
Κυ
ρι
ος

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και
ευ
λο
γει
τε
ε
τον
Κυ
ρι
ον

I δὲ
δη
ευ
λο
γει
ει
τε
τον
Κυ
ρι
ον

πα
αν
τες
οι
δὲ
λοι
Κυ
ρι
ος
ος
ος
ος

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Kυ
ρι
ος
ει
σα
κ
σε
ται
μ
εν
τω

κε
κρα
γε
ε
ναι
με
προ
σαν
τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

ει
σα
κ
σον
της
προ
σευ
χη
ης
μ

Kυ
ρι
ος
ει
σα
κ
σε
ται
μ
εν
τω

κε
κρα
γε
ε
ναι
με
προ
σαν
τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε

σα
ας
με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα φ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

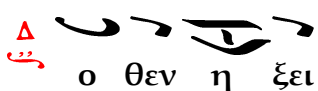
χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

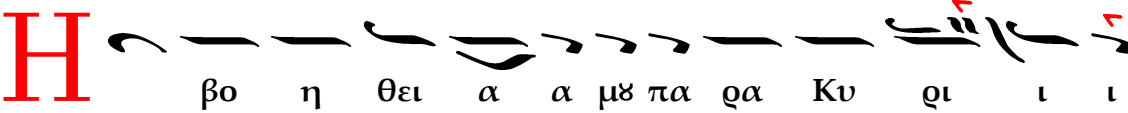
Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

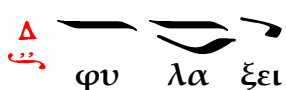
Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς

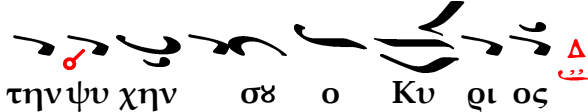
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν ηξει

ηβοηθειαμ

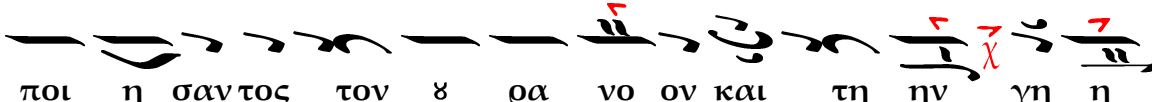
H
βοηθειααμπαρακυριι

ετποιησαντοςτονερανονκαιτηνγηην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυλαξει

τηνψυχηνσοκυριος

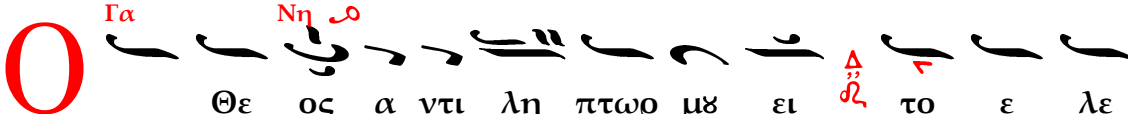
H
βοηθειααμπαρακυριιετ

ποιησαντοςτονερανονκαιτηνγηην

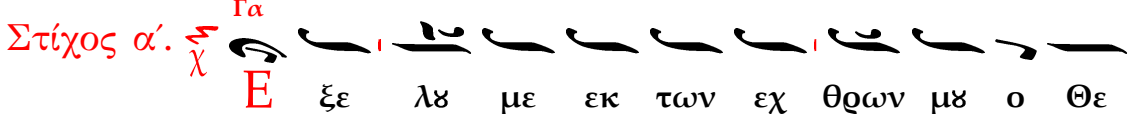

ην

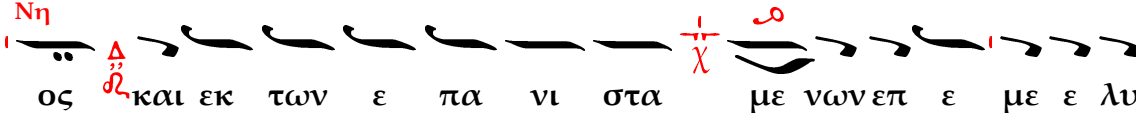
Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

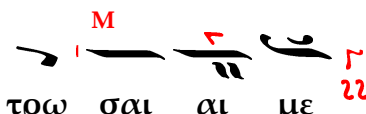
Ἦχος Γα φ

O
Θεοςαντιληπτωμεειτοελε

οοςσπροφθαασειμε

Στίχος α'.
Εξελεμεεκτωνεχθρωνμεοθε

οςκαιεκτωνεπανισταμενωνεπεμεελυ

τρωσαιμε

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^ω α ντι λη πτωρ μθ ει ^Δ το ε λε

ο ος σθ ^{Γα} προ φθα α ^Γ σει με ^Ζ

Στίχος β'. ^{Γα} Ρυ ^Χ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
α νο ^{Νη} μι αν ^Δ και εξ αν ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

με ^Γ ^Ζ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^ω α ντι λη πτωρ μθ ει ^Δ το ε λε ο

ος σθ ^Χ προ φθα ^Γ σει ^Σ με ε ε ^Γ ε ^Ζ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α΄ 1-25, β΄ 1-6).

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρέυνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ

ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἄμνου ἁμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα· διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἶπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν οὐ μὴ κατασχυνηθῇ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 21-25, γ' 1-9).

Ἀγαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὅμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίῳις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἰ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ

περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγιοι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν· ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸναντίον δέ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 1-11).

Ἀγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. Ἄρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχὰς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας

ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.
Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο^{Πα} Πρω το κλη τος Μα θη της και μι μη της τς ς
 πα α α θς⁹ συμ μορ φς με νος σοι Κυ ρι ι ε²²
 Αν δρε ας ο ο Α πο ο ο στο ο ο ο λος⁹ τς εν
 βυ θω της αγ νοι ας πλα νω με ε ε νς πο ο τε⁹
 τω α γκι στρω τς Σταυ ρς σς α νελ κυ υ υ υ σα α^M
 ας προ ση η γα γε ε ε ε σοι⁹ ταις πρε σβει αις
 αυ τς υ περ α γα α θε²² την ζω ην ημων ει ρη
 η νεευ σον²² και σω σον τα ας ψυ χα α' ας η η η η
 μων⁹

Ὁ αὐτός.

Υ^{Πα} μνη σω ω με ε ε εν οι πι ι στοι⁹ Πε τρς τον
 συγ γο ο νον²² Αν δρε αν το ον Χρι στς ς ς ς ς μα
 α θη η η την⁹ ς τος γαρ την θα λα ασ σαν δι κτυ οις
 ε ρευ νη η η σας πο ο τε²² ι ι χθυ α ας ε ζω ω' ω

γρη η η η σε νυν δε την οι κς με ε ε νην τω
 κα λα μω σα γη νε ευ ει τς Στα αυ ρς και
 τα ε θνη εκ πλα νης ε πι στρε φει τω ω βα πτι ι
 σμα α α α τι και Χρι στω πα ρι στα με ε νος αι
 τει ει ει ει ει ται την ει ρη νη ην τω ω κο ο
 σμω και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Ὁ αὐτός.

Το πυρ το νο ε ρον το φω τι ζον δι ι ι ι α α
 νοι οι οι ας και φλο γι ζον α μα αρ τι ι ι ι ας
 εν δον λα βων ε εν κα αρ δι ι α ο Α πο στο λος Χρι
 στς και μα α θη η η της λαμ πει μεν ταις μυ στι καις
 α κτι ι ι σι τω ων δι δα α χων εν ταις των ε θνων
 α φω ω τι ι ι ι στοι ο ις κα ρ δι ι ι ι αις φλε
 ε γει ει ει ει δε ε πα α α λιν τας φρυ γα νω ω
 ω ω ω δει ει εις των α σε βω ων μυ θς ρο γι

ι ι ας το πυρ γαρ τς Πνευμα α τος τοι αυ την ε
 χει τη ην ε νε ε ερ γει ει ει αν ω θαν μα α
 ξε ε νον και φο βε ε ρον η πη λω δης γλω ω ω σ
 σα η πη λι ι νη η φυ υ σις το σω μα το
 χο ο ο ι ι ι ι κον την νο ε ραν και α
 υ υ λον υ πε ε δε ε ε ε ξα α το γνω ω ω
 σιν αλλ ω μν στα α τω ν α αρ ρη η των και θε
 ω ρε τω ν ς ρα νι ι ι ι ω ω ν ι κε τε ευ
 ε κα ταυ γα σθη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μων

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Tον πο θς ς ς ς με ε νον Θε ε ον εν σαρ
 κι ι ι κα τι ι δων ε πι γης βα δι ζο ο ντα θε
 ε ο πα Πρω το ο ο ο κλη η η η τε τω
 μεν ο μαι μο ο νι ε ε βο ο ο ας α γαλ
 λο ο ο ο με ε ε ε νος ευ ρη κα μεν ω Σιμων

τον πο θϝ ϝ ϝ ϝ με ε νο ον τω δε Σω τη η
η ρι δαν ι τι κως ε κρα α α αυ γα α α α ζες
ον τρο πον ε ε πι πο ο θει η ε ε ε ε
ε ε λα α α α φος ε πι τας πη γα ας τω
ω ω ω ω ν υ υ δα α α των ϝ τως ε πι πο ο
θει η ψυ χη η η μπρος σε Χρι στε ε ε ε ε ο
ο Θε ε ε ος ο ο θεν και πο ο ο ο ο θω
πο ο θον προ ο σθεις δια σταυ ϝ ϝ ϝ ϝ δι
α α βαι αι αι ει εις προς εν ε ε ε πο ο
ο ο θη η σα ας ως α λη θη η ης Μα θη η της
και σο φος μι μι τη ης γε ε νο ο ο με ε ε
ε νος τϝ δι α Σταυ ϝ αυ τϝ ϝ πα α α α α
α α θς δι ο ο και τη ης δο ο ο ξη ης κοι
νω νος αυ τω γε ε νο ο ο ο ο ο με ε ε
ε νος εκ τε νως ι ι ι κε ε ε ε τε ευ ε
υ πε ε ε ρτων ψυ χω ω ων η η η η μων

Δόξα.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ον κη ρυ υ κα της πι ι ι ι στε ε ε ε ως

Νη και υ πη ρε ε την του Λο ο γου Αν δρε ε αν ευ

φη μη η η η σω ω ω ω μεν ου το ος γαρ τους

α αν θρω ω πους εκ του βυ υ θου ου ου α λι

ι ι ε ε ε ευ ει αν τι κα λα μου ου τον Στα αυ

Νη ρον εν ταις χερ σι ι δι α κρα α των και

Δι ως σπαρ τι ι ι ο ον χα λω ων τη ην δυ να α

Δι μι ιν ε πα να γει τας ψυ υ χα ας α

πο της πλα α α νης του ε εχ θρου και προ σκο μι

ζει τω Θε ε ω δω ρον ευ προ ο ο ο σδε ε ε ε

κτον α ει του ου τον πι ι στοι συν τη χο ρει

ει ει α α των μα θη τω ων του Χρι ι στου ευ φη

μη η η η η σω ω ω ω μεν ι ι να πρε σβε ε
 ε ε ευ η η α α αυ τω ο ο πω ως ι λε ε
 ως γε νη η η σε ται αι η η μιν εν τη η με
 ρα της κρι ι ι ι σε ε ε ε ως

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας
 των αι ω νων α μην

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των
 δα λων σα και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης
 α να αγκησ και θλι ψε ω ω ω ως

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διὰ παντός διηγούμενος· ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγενόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. (ιη΄ 5)

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς, δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν

περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθης αὐτῶ, διαπύρω πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν, Ὅν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὐρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὠραιότησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγησας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἄλμυρὰς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὄφθεις τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε· καὶ σηπεδόνα, ἀθειῆς ἐξήρανας, ἄλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· ἦν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Γερμανοῦ.

Ἦχος Γα ϕ

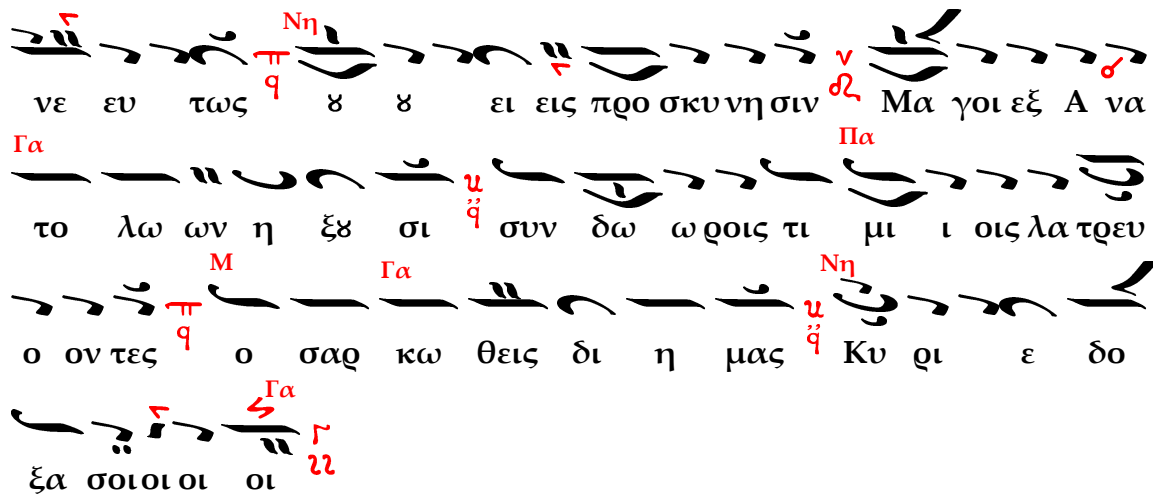
Δ
Nη ο ξα α Γα Πα τρι ι ι ι και Πα Υι υι ω και
 αι A γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι π ρ
T
Πα ον συ ναι αι μο ο ο ο να Πε ε ε τρου ου και
Γα Χρι στου ου ου ου μα α θη η η την υ ρ των ι χθυ ων
Πα α α γρε ε ευ την υ ρ και α λι ι ε ε ε α
Nη τω ων αν θρω ω ω πω ων π ρ εν υ μνοις τι μη σω ω
Α ρ μεν υ ρ Αν δρε ε α αν το ον α πο στο λο ον υ ρ του γαρ Ι
Γα η σου ου ου τα δι δα αγ μα τα α πα α αν τας υ ρ ε

^{Πα}
 ξε παι αι δευ σε τοι οις δο ο ογ μα α α α σι ι
^{Νη}
 και ως δε λε α α αρ ι χθυ υ υ σι ι τα ας σαρκας
^{Γα} ^{Νη}
 τοις α νο ο ομοις πα ρε ε ε δω κε και του ου
^{Νη}
 τους ε σα α γη η η νε ε ε ευ σε εν αυ του ται αις
^{Γα} ^{Νη}
 ι κε σι ι ι ι αι αις Χρι ι ι στε πα ρα α
^{Νη} ^{Γα}
 σχου τω λα ω σου ου ου ει ει ρη η η νην
^{Νη} ^{Γα}
 και αι το με γα ε ε ε ε ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος Γα ϕ

^Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας
^Π
 των αι ω νων α μην
^{Γα} ^ϕ
Ι ω σηφ ει πε η μιν πως εκ των Α γι ι
^{Πα} ^{Νη}
 ων ην πα ρε ε λα βες Κο ο ρην ε γγυον φε ε ρει εις
^{Νη} ^{Γα}
 εν Βη θλε εμ ε γω φη σι τας Προ φη τας ε ρευ νη
^{Νη} ^{Γα}
 σας και χρη μα τι σθεις υ πο Α γγε λη πε πει ει σμαι
^{Πα}
 ο ο τι Θε ον γεν νη σει η Μα ρι ι α Α νερ μη

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Δι-Θ.

Ως τῶν Ἀποστόλων Πρωτοκλητός, καὶ τὸ
Κορυφαῖα ταδε φωνάζων, Δεσποτῶν τῶν ὁσίων
Ἀνδρεῖ, Ἰκκετε, εἰρηνητή, οἱ κε
μενηδωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τομγαε
λεος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπαιώριος ἀποκρυφόν, καὶ ἄγγελος ἀ
γνωστον μυστηρίον, διὰ σου Θεοτοκε, τοῖς ἐ
πιγῆς πεφανερωταί, Θεὸς ἐνασχυτῶε
νώσει σαρκὸς μενός, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερ
ἡμῶν κατὰ δεξιὰς μενός, διούναστησας τὸν
πρωτοπλαστον ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡ
μῶν

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, εἰ μὲν προηγήθη ἄρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *